

I.

ДА ОБЫЧАШЪ БОГА.

Бога, Който е превъчното начало на сичките нѣща — Който е существо безконечно и благо, Което е произвело сичките разумны существа — существо премудро, Което е обдарило челоуѣка съ сичките дарованія на просвѣщеніето, и укоренило въ сѣрдцето му наклоность да убыха доброто и гнуса отъ злото — существо праведно, Което наказува беззаконіето и награждава добрите дѣла — существо безпрестрастно, Което нема лицепріятіе, предъ Което сѣ вилкитѣ Монарси и Владѣтели тѣжкѣва, кѣквито сѣ и другитѣ смѣртни — существо найдостойно за обычанѣ, Което сме длѣжни да обычамы сосѣ се сѣрдце, па и самыатѣ си животѣ да жертвоуваме за Него, защо сичко що имамы, притяжауваме, и съ което живѣмѣ се е отъ Него.

Слѣдователно, сыне, заранѣ щомъ станешъ отъ сѣнѣ, и вечерѣ когато да легнешъ да спишъ, помолися Богу съ тихъ и смиренъ гласъ съ чувствително и